

אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך טלה. אשרי העם שבקה לו, אשרי העם שמי אלהיו. תהלה לדוד, אַרְוֹמָמָה אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, ואָבָרָכה שמה לעולם ועד. בכל יום אבראה, ואהלה שמה לעולם ועד. גדוֹל יי' ומחל מָאֵד, ולגדלתו אין מקר. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו. מדר בבוד הוזה, ודבורי נפלאותיך אשיכה. יעוזו נוראותיך יאמרו, וגדרתך אספראנה. זכר רב טובך יביעו, וצדקהך ירננו. חנון ורחום יי', אריך אפיקים וגצל חסד. טוב יי' לפל, וرحمיו על כל מעשינו. יודוח יי' כל מעשיך, וחסידיך יברכו. בבוד מלכיותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להוציא לבני האדים גבירותיו, ובבוד המדר מלכותו. מלכיותך מלכות כל עולם, וממושלתך בכל דר ודר. סומך יי' לכל הנפלים, וזוקף לכל הקפופים. עיני כל אלהיך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידה, ומשביע לכל מי רצון. צדיק יי' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשינו. קרוב יי' לכל קראין, לכל אשר יקרה באהמת. רצון יראי יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי' את כל אהבי, ואת כל הrushim ישמיד. תהלה יי' ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה, מעטה ועד עולם, הלויה.

ש"ג

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא בריאותה, וימליך מלכותה בחמייכו וביומייכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעולם עולם. יתרך וישתבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהבל שמה דקדשה בריך הוא, לעלה מן כל (בעשיית לעלה ולעלה מכל) ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן.

כי שם יי' אקריא, הבו גצל לאלהינו.

אדני שפטתי תפתח ופי יגיד תהלה.

ברוך אתה יי' אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם, אֱלֹהֵי יַצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאלֹהֵי הַגָּדוֹל הַגּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל מִסְדִּים
טוֹבִים, וְקָנֵה מְכֻלָּל, וּזְכָר מִסְדֵּי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן
שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.

בעשי"ת:

זכרנו לחיים, מלך פֶּץ במלחמות, וכתבנו בספר החיים, למען אלהים
חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברהム.

אתה גיבור לעולם אָדָני, ממחיה מותים אתה, רב להושיע.

בחורף:

משיב הרום ומוריד הגשם.

מכלכל חיים ביחסך, ממחיה מותים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורזה
חולמים, ומתקיר אסורים, ומקיים אמונה לישני עפר, מי כמוץ בעל
גבירות ומי דומה לך, מלך ממלכת וממחיה ומצמיח ישועה.

בעשי"ת:

מי כמוץ אב הרחמים, זכר יצורי לחיים ברחמים.

ונאמנו אתה להחיה מותים. ברוך אתה יי', ממחיה מותים.

קדושא

נקדש את שמה בעולם, כשם שמקודישים אותו בשמי מרים, בכתב

על יד נבייה, וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש, כי צבאות מלא כל הארץ כבוד.

לעומתם ברוך אמרה

ברוך כבוד כי ממקומו.

יבדברי קדש כתוב לאמר:

מלך כי לעולם, אלמיה ציון, לדור ועד, מליליה.

ש"ז: לדור ועד גיד גיד, ולנצח נצחים קדשתך נקייש, ושבחך,
אלתינו, מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גודל וקדוש אתה
ברוך אתה כי, האל מקדוש (בעשיית: מלך מקדוש).

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום ימליך סלה. ברוך אתה
 כי, האל מקדוש (בעשיית: מלך מקדוש).

אתה חוננו לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חוננו מאתק דעת, בינה
ומשכל. ברוך אתה כי, חוננו מדעת.

חשיבנו אבינו לtowerתך, וקרבנו מלכנו לעבדתך, ומפיירנו בתשובה
שלמה לפניו. ברוך אתה כי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מפל לנו, מלכנו, כי פשענו, כי מוחל וסולם
אתה. ברוך אתה כי, פניו המרבה לסלם.

ראה בענינו, וריבבה ריבנו, וגאלנו מהרה למעו שמח, כי גואל חזק אתה.
ברוך אתה יי', גואל ישראל.

(בתעניית צבור מוסיף הש"ז

עננו, יי', עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפנו אל
רשענו, ואל מסטר פגיך ממנו, ואל מתעלם מתחננתנו. היה נא קרוב
לשועתנו, יהיו נא מסך לנחמןנו, טרם נקרא אליו עננו, בךבר שנאמר:
ויהי טרם יקרו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה, יי',
העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה. ברוך אתה יי',
העונה בעת צרה).

רפאנו, יי', ונרפא, הושיענו ונשעה, כי תחולתנו אתה, והעליה רפואה
שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאנו ונחמו אתה. ברוך אתה
יי', רופא חול עמו ישראל.

ברך עליינו, יי' אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיini תביאתך לטובה,
(בקץ) ותן ברכה (בחזרה) ומתן טל ומطر לברכה

על פמי האדמה, ושבענו מטויה, וברך שנותנו כשנים הטובות. ברוך
אתה יי', מברך משנים.

תקע בשופר גדול לחירותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד
מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי', מקבץ נחמי עמו ישראל.

השيبة שופטינו כבר אשונה ויוציאינו בטהלה, ומסר ממנו גון ואנחה,
ומלוך עליינו אתה, יי', לבך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך
אתה יי', מלך אוֹהֶב צדקה ומושפט (בעשיית המלך המשפט).

ולפְּלִשְׁנִים אֵל תָּהִי תְּקוֹהָ, וְכֹל הַרְשָׁעָה כְּגַעַת אָבֶד, וְכֹל אֹיְבִיךְ
מִתְּרָה יִכְּרֹתוּ, וּמְזִדִּים מִתְּרָה תַּעֲקֹר וַתְּשַׁבֵּר וַתְּמַגֵּר וַתְּכַנֵּעַ בִּמִתְּרָה
בִּימֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שֶׁבָּרָא אַבִּים וַיְמַכְּנִיעַ זִדִּים.

על האָצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זָקִינִי עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטָת
סֻוּפְרִיהֶם, וְעַל גָּרִי הַצְּדָקָה וְעַלְיוֹנוֹ יְהִמּוּ נָא רַחֲמִיד, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַן שָׁכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשֵׁמֶךְ בְּאֶמֶת, וְשִׁים חָלֻקָּנוּ עַמְקָה לְעוֹלָם, וְלֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בְּךָ בָּטַחַנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְאָצְדִּיקִים.

וּלְירוֹשָׁלָם עִירְךָ בְּרַחְמִים טְשִׁיבָה, וַתְּשַׁפְּכוּן בִּתְוֹכָה כַּאֲשֶׁר דָּבָרְתָּ, וּבְנָהָה
אוֹתָה בְּקָרוֹב בִּימֵינוּ בְּנֵין עַזְלָם, וּכְסָא דָוד מִתְּרָה לִתְוֹכָה תְּכִין.
(**בתשעה באב אומרים 'חַם'**) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בָּנָה יְרוֹשָׁלָם.

(**בתשעה באב:** חַם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אַת אֲבֵלִי צִיּוֹן, וְאַת אֲבֵלִי יְרוֹשָׁלָם, וְאַת
הָעִיר הָאֲבֵלָה וּמִתְּרָבָה וּמִבּוֹיָה וּמִשּׁוֹמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בְּנֵיהֶן,
וּמִתְּרָבָה מִמְּעוֹנוֹתָיהֶן, וּמִבּוֹיָה מִכּוֹדָה, וּמִשּׁוֹמְמָה מִאיָן יוֹשִׁב. וְהִיא
יְוָשְׁבָת וּרְאֵשָׁה חֲפֹויִי, כִּאֵשָׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלֹדה. וַיְבָלַעַת לְגִינּוֹת,
וּמִירָשָׁה עֲזַבְדִּי זָרִים, וַיַּטְוִילָה אֶת עַמְקָה יִשְׂרָאֵל לְחַרְבָּה, וַיְהִרְגוּ בְּזָדוֹן
חֲסִידָיו עַלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַרְתַּבָּה, וּיְרוֹשָׁלָם תַּתְנוּ קֹולָה. לְבִי לְבִי עַל
מַלְלִיהֶם, מַעַי מַעַי עַל חַלְלִיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בְּאֵשׁ הַצְּתָה, וּבְאֵשׁ אַתָּה
עַתִּיד לְבָנוֹתָה, כְּאָמוֹר: וְאַנְיָ אֲחִיהָ לָהּ, נָאָם יְיָ, חִזְמָת אֲשֶׁר סְבִיבָה, וְלִכְבוֹד
אֲחִיהָ בִּתְוֹכָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחַם צִיּוֹן וּבָנָה יְרוֹשָׁלָם).

אַת צָמַח דָוד עַבְדָךְ מִתְּרָה תִּצְמִים, וְקָרְנוּ טְרוּם בִּישְׁוּעָתֶךָ, כִּי לִישְׁוּעָתֶךָ
קָנָינוּ כָל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִצְמִים קָרְנוּ יְשֻׁעָה.

שָׁמַע קֹלָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חִיס וַרְחָם עַלְיוֹנוֹ, וְקִבְּלָה בְּרַחְמִים וְבָרָצָן אֶת
תִּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ טְפּוֹלָת וְתִחְנָנוֹנִים אַתָּה, וּמַלְפְּנֵיכָה, מַלְכֵנוּ, רַיִקָּם

אל תשיבנו:

(בתעניית צבור אומרים כאן עננו:

עננו, יי, עננו, ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפנו אל רשותנו, ואל פסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנתנו. היה לא קרוב לשועתנו, יהיו נא מסך לנחמןנו, טרם נקרא אליו עננו, בךבר שנאמר: והיה טרם יקרו ואני אעננה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה, יי, העונה בעת צרה, פוזה ומãi בכל עת צרה וצוקה).

כי אתה שומע תפלה עמוק ישראל ברחמים. ברוך אתה יי, שומע תפלה.

רזה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדבר בירתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברכzon, ותהי לרצון תמיד עבדת ישראל עמך.

(בראש חדש ובחול המועד אומרים כאן "עליה ויבא":

אלְהִינוּ וָאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבָא, וַיַּגְיעֶ, וַיַּרְאֶה, וַיַּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע, וַיַּפְקֹד,
וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנֵנוּ וַיִּקְדוֹןֵנוּ, וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹן מֶשֶׁיחַ בָּן דָוד עַבְדָלָן,
וַיִּזְכֹּר יְרוּשָׁלַם עִיר קָדְשָׁה, וַיִּזְכֹּר כָל עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי,
לְפִלִיטָה, לְטוּבָה, לְחֻנָּסָד וּבָרָחָםִים, לְמִימִים וּלְשָׁלוּם, ביום
לראש חדש: ראש השנה מהזאת.

לפסח: מג מצות מהזאת.

לספור: מג ספנות מהזאת.

זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים.
ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, וرحم עלינו והושיענו, כי אליו

עִינֵינוּ, פִי אֶל מֶלֶךְ חַנּוֹן וָרְחוֹם אַתָּה.

וְתִחְזִיןְהָ עִינֵינוּ בְשׁוֹבֵךְ לְאֶצְיָון בְּרָחְמִים. בָרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׁכִינְתְּךָ לְאֶצְיָון.

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ, שֶׁאַתָּה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וְעַד,
צָורֵחַ יְמִינוּ, מְגֻנוּ יִשְׁעַנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר, גָּדוֹה לְךָ וְנֶסֶף תִּהְלַתְךָ, עַל
חַיָּינוּ הַמְּפִسְטוּרִים בִּינְךָ, וְעַל נִשְׁמֹותֵינוּ הַפְּקִידּוֹת לְךָ, וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכְלִי יוֹם
עַמְּנֵנוּ, וְעַל נְפָלָ奧ְתִיךְ וְטוֹבָوتִיךְ שְׁבָכְלִי עַתָּה, עָרְבָּה וּבָקָר וְצָהָרים, הַטּוֹב,
פִי לֹא בָּלוּ רְחַמִּיךְ, וְמְרַחְמִים, פִי לֹא תִּמְפּוֹחַדְךְ, מַעֲולָם קָיִינוּ לְךָ.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ, שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׁר,
יִזְכְּרָנוּ, יִזְכְּרָה בְּרָאשֵׁית. בְּרָכוֹת וְהַזְּדוֹת לְשֵׁםךְ הַגָּדוֹל וּמִקְדוֹשׁ, עַל
שְׁחַחְיִתְנוּ וּקְיִמְתְּנוּ. בָּן תִּחְיָנוּ וְתִקְיִמְנָנוּ, וְתִאָסֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת
קָדְשָׁךְ, לְשִׁמְוֹר חֲקִידָה וְלְעַשּׂוֹת רְצׂוֹנָךְ, וְלַעֲבֹדךְ בְּלִבְבָּשְׁלָם, עַל שָׁאֲנָחָנוּ
מוֹדִים לְךָ. בָרוּךְ אֶל הַהַזְּדוֹות.

(לחנכה ופורים:

עַל הַנֶּסֶים, וְעַל הַפְּרָקוֹן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשִׁיעוֹת, וְעַל הַמְּלָחָמות,
שְׁעָשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בִּימֵים הָהֶם בָּזְמָנוֹ מֵזָה.

לחנכה:

בִּימֵי מִתְּמִיהָה בָּנוּ יוֹחָנָן כֶּהָן גָּדוֹל, חַשְׁמֹונָאי וּבָנָיו, בְּשַׁעַמְדָה מֶלֶכְותֵינוּ
הַרְשָׁעה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפִיכָם תּוֹרְתָךְ, וְלִמְעַבְּרָם מְחַקֵּי רְצׂוֹנָךְ,
וְאַתָּה בְּרָחְמִיךְ קָרְבָּים עַמְּדָת לְהֶם בְּעֵת צְרָתָם, רַבְּתָה אֶת רִיבָּם, דִּנְתָּה
אֶת דִּינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסְרָתָה גְּבוּרִים בַּיַּד מְלָשִׁים, וּרְבִים בַּיַּד

מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשותים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורה. וlk עשות שם גדוֹל וקדוש בעולמה, ולעומך ישראל עשית תשועה גדוֹלה ופרקתו כהוּם זהה. ואחריו באו בניך לדבריך ביתה, ונפנו את היכלה, וטהרו את מקדשך, והדלקתו נרות במחירות קדשך, וקבעו שמונה ימי חנוכה אלו, להודות ולמליל לשמה הגדול.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשהעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחידש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללים לבוז. ואתה ברחמים תרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחסבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ).

ועל כלם יתברך ויתרומים שמה מלכנו תמיד לעולם ועד.

(**בעשייה**: וכתוב לחייבים טובים כל בני בריתך.)

וכל החייבים יודוק סלה, וימללו את שמה באמת,حال ישעתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי' בטוב שמה וlk נאה להודות.

(**בתעניית צבור הש"ץ** אומר: אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הקתובה על ידי משה עב"ה, האמורה מפי אמרו ובני פהנים, עם קדושך, כאמור.

ברוך יי' וישמך. (קהל-כו יהי רצון)

יאר יי' פניו אליך ויחננה. (קהל-כו יהי רצון)

ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום. (קהל-כו יהי רצון)

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֵיכֶם לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשָׁלוֹםךְ.

בתעניית צבור אמרים

שים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבָרָכה, חֹנוּ וְחַסֵּד וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרָכָנוּ, אֲבִינוּ, בְּלָנוּ פָּאָחָד בְּאֹור פְּנִיקָה, כִּי בְּאֹור פְּנִיקָה נִתְּתַפֵּלְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת מִיִּם וְאֶחָבַת חֶסֶד, וְצָדָקָה וּבָרָכה וּרְחַמִּים וּמִיִּם וּשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעִינֵיכֶם לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשָׁלוֹםךְ.

(**בעשיית:** בספר מִיִּם, בָּרָכה וּשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, נִצְּרָה וּנְכַתֵּב לְפָנֵיכֶם, אֲנָחָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְמִיִּם טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.)

ברוך אתה ייָ, כִּי מְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

(יהיו לך צור אמר כי והגיוון לבני לפניך, ייָ צורי וגואלי).

אֱלֹהֵי, נִצְּרָה לְשׂוֹנִי מַרְעָע, וְשִׁפְתֵּי מִזְבֵּחַ מִרְמָה, וּלְמַקְלֵלִי נְפָשִׁי תְּזַדֵּם, וּנְפָשִׁי כְּעֵפֶר לְפָלָת תְּחִיה. פָּתָח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ, וּבְמִצְוֹתְךָ תְּרַדוֹף נְפָשִׁי. וְכָל הַחֹזְשָׁבִים עַלְיָה רָעָה, מִהְרָה הַפֵּר עַצְתָּם וּקְלַקְלַל מִחְשָׁבָתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יְחִילָצָו יְדִידָךְ, הַוְשִׁיעָה יְמִינָךְ וְעַנְנָיָה. יהיו לך צור אמר כי והגיוון לבני לפניך, ייָ צורי וגואלי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם (**בעשיית יש אמרים:** הַשָּׁלוֹם בְּמַרְומָיו, הַיָּא יְעַשֵּׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, ואמרו אמן).

יהי רצון מלפניך, ייָ אלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבָּנה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְתָנוּ חֲלָקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְשָׁם נִعְבָּד בְּירָאָה כִּיּוֹם עוֹלָם וּכְשָׁנִים קָדְמוֹנִיות. וְעַרְבָּה לֵי מִנְחָת יְהוָה וּירוּשָׁלָם, כִּיּוֹם עוֹלָם

ובשנים קדמוניות.

אבינו מלכנו

לתענית צבור ולעשרה ימי תשובה:

אבינו מלכנו, חטאנו לפניו.

אבינו מלכנו, אין לנו מלך אלא אתה.

אבינו מלכנו, עשה לנו למן שמן.

אבינו מלכנו, ברוך (בעשייתך: מידך) עלינו שנה טובה.

אבינו מלכנו, בטל מעליינו כל גזירות קשות.

אבינו מלכנו, בטל מחשבות שונאיינו.

אבינו מלכנו, הפר עצת איזיבינו.

אבינו מלכנו, פלה כל צר ומשטין מעליינו.

אבינו מלכנו, סתום פיות משטיינו ומקטרינו.

אבינו מלכנו, פלה דבר וחרב ורעב ושי ומשחית ועוז וshed מבני בריתך.

אבינו מלכנו, מנעה מגפה מנחלתך.

אבינו מלכנו, סלח ומחל לכל עונתינו.

אבינו מלכנו, מחה ומחבר פשעינו וחתאתינו מנגד עיניך.

אבינו מלכנו, מחק ברחותך הרבים כל שטרוי חובותינו.

אבינו מלכנו, מהזירנו בתשובה שלמה לפניו.

אבינו מלכנו, שליח רפואה שלמה לחולי עמו.

אבינו מלכנו, קרע רוע גער דיןנו.

אבינו מלכנו, זכרנו בזיכרzon טוב לפניו.

لتענית צבור:

אבינו מלכנו, זכרנו לחיים טובים.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכַרְנוּ לְגֹאֵלָה וַיְשׁוֹעָה.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכַרְנוּ לְפִרְנָסָה וּבְלֶכֶלה.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכַרְנוּ לְזִכְיוֹת.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכַרְנוּ לְסַלִּיחָה וַמְחִילָה.

לעשרה ימי תשובה:

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִּתְבַּנְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִים טוֹבִים
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִּתְבַּנְנוּ בְּסִפְרֵי גָּאֵלָה וַיְשׁוֹעָה.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִּתְבַּנְנוּ בְּסִפְרֵי פִּרְנָסָה וּבְלֶכֶלה.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִּתְבַּנְנוּ בְּסִפְרֵי זִכְיוֹת.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פִּתְבַּנְנוּ בְּסִפְרֵי סַלִּיחָה וַמְחִילָה.

אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, הַצְמָחָ לְנוּ יִשְׁוֹעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קָרְםָ קָרְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קָרְםָ קָרְנוּ מֶשִּׁיחָךְ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מְלָא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, מְלָא אָסְמִינוּ שְׁבָעָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, שָׁמָעוּ קְזֹלְנוּ, רֹחֵס וּרְחֵם עַלְינָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, קִבְּלָ בְּרָחוּמִים וּבְרָצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, פָּתָח שַׁעֲרֵי שָׁמִים לַתְּפִלָּתָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, זָכוֹר בַּי עַפְרֵ אָנְחָנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, נָא אֶל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָּם מִלְּפָנֵיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, תְּהִא מְשֻׁעָה הַזֹּאת שָׁעַת רָחוּמִים וְעַת רָצּוֹן מִלְּפָנֵיךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, חֲמֹזֶל עַלְינָנוּ וְעַל עַזְלֵלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן הַרֹּוגִים עַל שָׁם קְדֹשָׁךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן טִבּוּחִים עַל יְחִידָךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, עָשָׂה לְמַעַן בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל קְדוּשָׁךָ.
אָבִינוּ מֶלֶךְנוּ, נִקְםָ לְעַיְנֵינוּ נִקְמָת דָּם עַבְדִּיךָ הַשְׁפּוֹךְ.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן אֵם לֹא לְמַעַןנוּ.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעָנוּ.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רְחַמִּיךְ הָרַבִּים.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמַךְ הַגָּדוֹל, הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עַלְיָנוּ.

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חָנָנוּ וְעָנָנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עַמְנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד

וְהוֹשִׁיעָנוּ.

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גד, צר לי מאד, נפלה נא ביד זי, כי רבים רחמייו, וביד
אדם אל אפלה.

רחום ומחזון, חטאתי לפניך, זי מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני. זי
אל באפיך תוכיחני, ואל בחמתך תיניסני. חנני זי כי אמלל אני, רפאני זי,
כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה מאד, ואטה זי עד מותי. שובה זי מליצה
נפשי, הושיעני למען מסךך. כי אין במוות זכרך, בשאול מי יודה לך.
יגעתה באנחתה, אשתחה בכל לילה מטהתי, בדמיותי ערשי אמשה. עשותה
מקבץ עיני, עתקה בכל צוררי. סורו ממני כל פעליהם או, כי שמע זי קול
בקבי. שמע זי תחרותי, זי תפלה יקרה. יבשו ויבהלו מאד כל איובי, ישבו
יבשו רגע.

שומר ישראל, שמור שאירית ישראל, ואל יאביד ישראל, האומרים
שמע ישראל.

שומר גוי אחד, שמור שאירית עם אחד, ואל יאביד גוי אחד, המיתדים
שמך זי אלהינו זי אחד.

שומר גוי קדוש, שמור שאירית עם קדוש, ואל יאביד גוי קדוש,
המשלשים בשלש קדשות לקדוש.

מטראה ברחמים ומתרפיס בתהנונים, התראתה והתרפיס לדזור עני, כי
אין עוזר. אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ, חָנָנוּ וְעָנָנוּ, כי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עַמְנוּ צְדָקָה

וחסד והושיענו.

ונאנו לא נדע מה נעשה, כי עלייך עינינו. זכר רחמייך יי' וחסדיך, כי מעולם היפה. יהי מסדך יי' עליינו, באשר ימלנו לך. אל תזכיר לנו עונות ראשונים, מהר יקדיםנו רחמייך, כי דלונו מאד. חננו יי' חננו, כי רב שבענו בו. ברגנו רחם תזchor. כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר קבוע שמה, והצילנו וכפר על חטאינו למן שמה.

ש"ז

יתגדל ויתקדש שם רבא. בעלמא די ברא ברעותה, ומלך מלכותה בחיקון ובוומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן.

יהא שם רבא מברך לעלם ולעולם אלמיה.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא ויתהדר ויתעללה ויתהבל
שם דקדsha ברייך הוא, לעלה מן כל (בעשית לעלה ולעלאה מכל)
ברכתא ושירתא תשבחתא ונחתמתא, דאמירנו בעלמא, ואמרו אמן.
מתקביל כלותהון ובעתהון דכל (בית) ישראל קדם אבותהון די בשמיא,
ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמייה, ומימים (טוביים) עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

עשה שלום (בעשית יש אמורים: מהלום) במרומייו, הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

עלינו לשבח לאוזן הכל, לחת גדרה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגויי הארץות, ולא שמננו במשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם, וגרנו
בכל המונם, (שהם משתתחים להבל וריך, ומתקפלים אל אל לא
יושיע), ואנו כורעים ומשתתחים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים,

מְקֹדֵשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטַה שְׁמִים וַיִּסְדַּק אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יִקְרֹא בְּשָׁמִים מִפְּעָל, וִשְׁכִינַת עָזֹן בְּגַבְּהִי מְרוּמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֲמֹת מַלְכֵנוּ, אֲפָס זָוְלָתוֹ, בְּפִתְבוֹב בְּתוֹרַתּוֹ. וַיַּדַּעַת הַיּוֹם וַיַּשְׁבַּת אֵל לְבָבָךְ, כִּי זֶה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִפְּעָל, וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתַחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְרָאה לְךָ זֶה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאשׁ מִתְּהֻרָה בְּתִפְאָרָת עָזֹה, לְהַעֲבֵיר גָּלִילִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאָלִילִים כְּרוֹתִים יִפְרֹטוּן, לְתַקֵּן עַולְם בְּמַלְכֹות שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְשָׁמָךְ, לְהַפְנּוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִקְרֹאוּ וַיַּדְעֻוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לְךָ תִּכְרֹעַ כָּל בְּרֵד, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לִפְנֵיךָ זֶה אֱלֹהֵינוּ יִכְרֹעוּ וַיַּפְלִיאוּ, וְלִכְבֹּוד שְׁמֵךְ יִקְרֹר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ בְּלָם אֶת עַולְם מַלְכֹותָה, וְתִמְלָךְ עַלְלָהֶם מִתְּהֻרָה לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלֵךְ הִיא, וְלִעְלָמָיִם עַד תִּמְלָזֵךְ בְּכֻבּוֹד, בְּפִתְבוֹב בְּתוֹרַתּוֹ, זֶה מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד. וְנִאָמֵר, וְהִיא זֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי זֶה אֶחָד, וְשָׁמוֹ אֶחָד.

אֶל תִּירָא מִפְּנֵיד פִּתְאָם, וּמִשְׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָּבָא. עַצְוּ עַצָּה וְתִפְרֵר, דָּבָרוּ דָּבָר וְלֹא יִקְוֹם, כִּי עַמְּנָנוּ אֵל. וְעַד זִקְנָה אֲנִי הִיא, וְעַד שִׁיבָה אֲנִי אָסְבֵל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אָשָׁא, וְאֲנִי אָסְבֵל וְאָמַלְתִּי.

קדיש יתום

וַיַּגְדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בַּעַלְמָא זֶה בָּרָא כְּרֻעוֹתִיה, וַיִּמְלִיךְ מַלְכֹותִיה בְּחַיִיכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְחַיִי דָּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהָא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרֵךְ לְעַלְם וּלְעַלְמִיא עַלְמִיא.

וַיִּתְבְּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְחֵךְ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְנִשֵּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הִיא, לְעַלְלָא מִן כָּל (בעשיית לעלה ולעלא מכל) בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, דָּאָמִירָן בַּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא, וּמִיִּם (טוֹבִים) עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

עָשָׂה שְׁלָום (בעשיית יש אומרים: השלום) בְּמַרְוּמִיו, הוּא יָעַשְׂה שְׁלָום

עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרֵי אָמֵן.